

Czy inkluzywność ma swoje granice? Działania włączające jako wsparcie i przeszkoda w procesie uczenia się

Stefan Nowicki

Uniwersytet Wrocławski

e-mail: stefan.nowicki@uwr.edu.pl

Inkluzywność w procesie uczenia się odgrywa kluczową rolę w wyrównywaniu szans edukacyjnych i sukcesu zawodowego. Zapewnia ona równy dostęp do zasobów edukacyjnych wszystkim osobom uczącym się, niezależnie od ich pochodzenia, a tym samym osoby z mniejszości etnicznych, osoby z niepełnosprawnościami czy osoby z niskimi dochodami mają takie same możliwości jak ich rówieśnicy. Inkluzywne środowisko akademickie promuje różnorodność myśli i doświadczeń, co może także prowadzić do bardziej kreatywnych i innowacyjnych rozwiązań, a z pewnością wzbogaca doświadczenia edukacyjne osób uczących się. Studenci, którzy doświadczyli takiego środowiska edukacyjnego, są lepiej przygotowani do pracy w globalnym, zróżnicowanym środowisku zawodowym. Polityka włączająca pomaga również w redukcji barier społecznych i uprzedzeń, uczy akceptacji i szacunku dla

różnorodności, co przekłada się na bardziej zintegrowane społeczeństwo. Ponadto, oznacza dostosowanie infrastruktury i metod nauczania do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, co umożliwia im pełne uczestnictwo w procesie edukacyjnym. Tę listę pozytywnych efektów można byłoby z pewnością rozbudowywać o kolejne przykłady. W swoim wystąpieniu chciałbym jednak zwrócić uwagę na zagrożenia, wynikające z niewłaściwie stosowanych działań włączających. Omówię także jeden z najpowszechniej spotykanych problemów, czyli rozumienie inkluzywności jako polityki ułatwiającej uzyskanie dobrego wyniku, w miejsce polityki ułatwiającej udział w procesie uczenia się, oraz zaproponuję system ewaluacji, ułatwiający identyfikację sytuacji, w której inkluzywność może stać się przeszkodą w osiągnięciu zakładanych efektów uczenia się.